

Stargard Szczeciński, 30.07.2014 r.

Nasz znak:TE-II.310....2014.9

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Stargard Szczeciński działając na podstawie art. 14j §1 i §3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., poz. 749 ze zmianami) oraz Zarządzenia Nr 188/2011 Prezydenta Miasta Stargard Szczeciński z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie upoważnienia do załatwiania spraw, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 12 czerwca 2014 r., który wpłynął do tut. Urzędu 13 czerwca 2014 r. w sprawie wydania indywidualnej interpretacji podatkowej:

uznaje

za nieprawidłowe stanowisko wnioskodawcy wskazane w złożonym wniosku, polegające na tym, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlega jedynie część budowlana myjni, (tj.: konstrukcja wiaty z kontenerem, stanowisko zewnętrzne i przegrody ścian między stanowiskami – przeszklone).

UZASADNIENIE:

Na podstawie art. 14j §1 ww. ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Przepisy prawa podatkowego będące przedmiotem interpretacji indywidualnej:

Art. 1a ust. 1 pkt 2 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849).

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Strona wnioskująca opisując stan faktyczny przedstawia, że **jest właścicielem myjni bezdotykowej**, znajdującej się na terenie stanowiącym własność przy ul. Z wniosku wynika, że obiekt myjni posiada konstrukcję wiaty myjni z kontenerem, stanowisko zewnętrzne oraz przegrody ścian między stanowiskami przeszklone. Wnioskodawca powołując się na list inwentaryzacyjny do umowy leasingu z informuje, że objęty umową *przedmiot leasingu stanowi łącznie trzynaście elementów:*

- 1) elementy konstrukcyjne:
 - a) konstrukcja wiaty z kontenerem,
 - b) stanowisko zewnętrzne,
 - c) przegrody ścian między stanowiskami przeszklone;
- 2) urządzenia:
 - a) myjnia
 - b) centralny system odsysania monet,
 - c) pulpity monitorowane,

- d) odkurzacz
- e) 6 programów mycia,
- f) instalacja doprowadzająca do stanowisk,
- g) oświetlenie stanowisk,
- h) pulpity sterownicze,
- i) wysepki pod odkurzacze,
- j) trzepaczki z koszami na śmieci.

Z uwagi na fakt, iż zdaniem tut. organu podatkowego, przedstawiony stan faktyczny nie odpowiadał wymogom art. 14b §3 ww. ustawy – Ordynacja podatkowa, gdyż samo wypunktowanie nazw „urządzeń” nie daje możliwości zidentyfikowania ich charakteru/rodzaju, celu do jakiego służą, ich sposobu montażu oraz stopnia trwałości powiązania zamontowanego urządzenia, pismem z dnia, Prezydent Miasta Stargard Szczeciński wezwał do uzupełnienia wniosku o wskazany wyżej opis każdego z urządzeń wymienionych w pkt 2.

W przedstawionych tut. organowi podatkowemu w dniudodatkowych wyjaśnień, wynika, iż:

- a) myjnia to urządzenia znajdujące się w kontenerze o różnym charakterze pracy (tj.: pompy z silnikiem służące do podawania wody, szamponu do stanowisk, gdzie znajdują się lance do mycia – pompy ułożone są na półkach regałowych stalowych; szereg różnych zaworów posiadających zadanie odcinania dopływu wody i szamponu na poszczególne stanowiska bezpieczeństwa, których celem jest redukcja wysokiego ciśnienia; wolnostojący piec do podgrzewania wody, tablica bezpieczników jako zabezpieczenie elektryczne poszczególnych stanowisk mycia przyczepiona do ściany kontenera),
- b) centralny system odsysania monet to pompa ssąca z rurą taką jak od odkurzacza, służąca do odsysania monet z poszczególnych stanowisk do kasety przymocowanej do ściany kontenera,
- c) pulpity monitorowane to urządzenia na stanowiskach do mycia służące sterowaniu – zmiany czasu i programów mycia, są połączone z tablicą elektryczną,
- d) odkurzacz służy do odkurzania wewnątrz pojazdów, ułożony jest na kostce betonowej w obramowaniu, nie jest połączony trwale z gruntem,
- e) 6 programów mycia to płytki elektryczne znajdujące się w pulpicie, pozwalająca na stosowanie sześciu różnych programów mycia pojazdów; jest połączona z przyciskami na pulpitych,
- f) instalacja doprowadzająca do stanowisk to rurki ze stali nierdzewnej doprowadzające wodę i szampon do poszczególnych stanowisk, a tam są połączone za pomocą węży gumowych wraz z obrotnicami, z lancami i szczotkami do mycia,
- g) oświetlenie stanowisk to lampy demontowalne, przyczepione do konstrukcji wiaty, zasilane kablem elektrycznym połączonym z gniazdem znajdującym się w tablicy elektrycznej,
- h) pulpity sterownicze to obudowy ze stali nierdzewnej znajdujące się na każdym stanowisku, przykręcone do posadzki; znajdują się w nich urządzenia do sterowania, tj. wyboru odpowiedniego programu mycia,
- i) wysepki pod odkurzacze to kostka betonowa w obramowaniu ze stali, ułożona na podłożu pod stanowisko odkurzaczy,
- j) trzepaczki z koszami na śmieci to ułożone na tej samej kostce betonowej co odkurzacze, kosz na śmieci z jedną ścianką z siatki.

Wnioskodawca jeszcze raz podkreślił, iż wszystkie z ww. urządzeń, mają z myjnią i jej konstrukcją jedynie związek użytkowy a nie techniczno-użytkowy.

Wnioskodawca poddał w wątpliwość:

Czy w tak opisanym stanie faktycznym opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie podlegać część budowlana myjni (wskazana jako „Elementy konstrukcyjne” pkt 1) bez urządzeń (wskazanych w pkt 2 wyczerpania w opisie stanu faktycznego).

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego przedstawia się następująco:

Zdaniem Wnioskodawcy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlega jedynie część budowlana myjni. Zgodnie z art. 1a ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 3 pkt 3 i 9 prawa budowlanego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlega budowla, a więc elementy budowlane myjni tworzące całość konstrukcyjną, tj. konstrukcja wiaty z kontenerem, stanowisko zewnętrzne i przegrody ścian między stanowiskami przeszklone. Pozostałe elementy, tj. myjnia w kontenerze, centralny system odsysania monet, pulpity monitorowane, odkurzacz, 6 programów mycia, instalacja odprowadzająca do stanowisk, oświetlenie stanowisk, pulpity sterownicze, wysepki pod odkurzacze i trzepaczki z koszami na śmieci, stanowią natomiast urządzenia techniczne, które nie zawierają się w definicji budowli, bądź urządzenia budowlanego.

Wnioskodawca powołując się na treść art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy opiol wskazuje, że w jego treści zostało zawarte, iż budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. **Zdaniem Wnioskodawcy, urządzenia niezaliczane do konstrukcji budowli, musiałyby być urządzeniami budowlanymi, aby mogły zostać objęte podatkiem od nieruchomości. Ponadto z uwagi na to, że są to jednak urządzenia techniczne, których posadowienie w budynkach i budowlach nie wymaga zezwoleń, nie są one zarazem urządzeniami budowlanymi, a ich działanie nie jest objęte zakresem pojęciowym robót budowlanych. Nie mogą więc podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Strona podkreśla, że tylko wtedy elementy budowlane i niebudowlane stanowią jedną budowlę, gdy stanowią całość techniczno-użytkową. Powołując się na orzecznictwo sądowe, wnioskodawca stwierdza, że jeżeli istnieje związek użytkowy pomiędzy urządzeniami a budowlą w postaci myjni, opodatkowaniu podlega jedynie część budowlana, a elementy wyposażenia, tj. urządzenia takie jak odkurzacze, systemy sterowania, lance, dysze, szczotki, oświetlenie, system zasysania monet, kotły wodne, podgrzewacze wody, pulpity, etc. nie stanowią urządzeń budowlanych.**

We wniosku podkreślony jest również argument, iż każdy z elementów może zostać bez najmniejszego uszczerbku dla konstrukcji budowli wymieniony na inny, zmieniony, zamieniony, wymontowany, zastąpiony innym urządzeniem czy też jego parametry mogą ulec zmianie, wówczas konstrukcja wciąż będzie stanowiła budowlę przeznaczoną do mycia pojazdów bez utraty swej integralności, a **żaden z wymienionych przez Wnioskodawcę elementów nie jest związany z obiektem budowlanym zapewniając mu możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.**

Powyżej przedstawione stanowisko Wnioskodawcy, w ocenie tutejszego organu podatkowego należy uznać za nieprawidłowe.

Podkreślenia wymaga fakt, iż podany we wniosku i jego uzupełnieniu, stan faktyczny, stanowi jedyną podstawę faktyczną wydanej interpretacji i tym samym wyznacza granice, w jakich interpretacja może wywołać określone w ustawie skutki prawne.

Wstępem do uzasadnienia stanowiska zawartego w niniejszej interpretacji, winny być przepisy art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849), zgodnie z którym opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub objekty budowlane:

- 1) grunty;
 - 2) budynki lub ich części;
 - 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej,
- meritum sprawy dotyczy jednak zakresu pojęcia „budowli”. Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, **budowla** to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane

z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Istotą przedstawionej definicji jest fakt odesłania ustawodawcy i spójnego połączenia przepisów prawa podatkowego z prawem budowlanym. Mając powyższe na uwadze, należy również przytoczyć treść definicji „budowli” z ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (Dz.U. z 2013 r., poz. 1409 ze zmianami), przez którą należy rozumieć **każdy** obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową (art. 3 pkt 3). Jak wskazuje liczne orzecznictwo sądowo-administracyjne, ugruntował się pogląd, iż wymienione w ww. przepisie obiekty budowlane nie stanowią zamkniętego katalogu, lecz jedynie przykładowe wyliczenie obiektów budowlanych, które należy uznać za budowlę. (I SA/Łd 140/12 WSA w Łodzi z 15.03.2012 r.). Zakwalifikowanie określonego obiektu do budowli nie polega zatem na przyporządkowaniu go do któregoś w wymienionych przepisie art. 3 pkt 3 ustawy P.B. rodzajów obiektów, lecz wymaga rozstrzygnięcia czy jest budowlą w kontekście przepisu zawartego w art. 1 ustawy – Prawo budowlane. Treść art. 1 stanowi, iż ustawa - Prawo budowlane, normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbioru obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach. Mając powyższe na uwadze, z definicji zawartej w omawianej ustawie, przedstawionej w formie przykładowego przedstawienia katalogu obiektów zaliczanych do „budowli” wysuwa się wniosek, iż prawo budowlane odnosi się tylko do takich obiektów, które są wytworem procesu budowlanego, a nie wynikiem wytwórczego procesu technologicznego. Sięgając do treści ustawy – Prawo Budowlane, istotnym w rozpatrywanej sprawie jest przytoczenie pojęcia „robót budowlanych” zdefiniowanych w art. 3 pkt 7 niniejszej ustawy, przez który należy rozumieć budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiorze obiektu budowlanego.

Nawiązując w kontekście przytoczonych przepisów ustawy - Prawo budowlane do przedmiotu niniejszej interpretacji, należy zauważyć, iż skoro ustawodawca definiując pojęcie „robót budowlanych” zalicza do nich także „prace polegające na montażu”, to zarówno sama budowa myjni jak i montaż poszczególnych elementów urządzeń technicznych myjni, stanowi zespół powiązanych ze sobą czynności, których efektem jest powstanie obiektu myjni samochodowej jako całości. Stwierdzić należy, że budowa takiego obiektu (wraz z montażem) ma swój określony cel gospodarczy, polegający na prowadzeniu działalności gospodarczej w zakresie mycia i konserwacji pojazdów mechanicznych przy wykorzystywaniu wszystkich urządzeń, zarówno budowlanych jak i niebudowlanych. W przypadku prowadzenia działalności w tym zakresie istotne jest stworzenie obiektu stanowiącego jednorodną całość zarówno z elementów konstrukcyjnych jak i powstałych w wyniku montażu urządzeń przywiezionych i zakupionych z zewnątrz. Rozważając w dalszym ciągu przepisy ustawy - Prawo budowlane, do której w treści definicji budowli z ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych odsyła ustawodawca, należy bezwzględnie przytoczyć również treść definicji „obektu budowlanego”, określonego w art. 3 pkt 1 (P.B.), przez który należy rozumieć :

- a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
- b) budowlę stanowiącą całość techniczno - użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,**
- c) obiekt małej architektury.

Obiekt budowlany jakim jest bezdotykowa myjnia samochodowa, to zespół urządzeń przeznaczonych do mycia i konserwacji pojazdów mechanicznych, zapewniająca bezpieczne, skuteczne mycie aut, ale również komfort i funkcjonalność stanowiska mycia

w formie bezdotykowej, która przeznaczona jest dla klientów wybierających określony standard mycia i czyszczenia. Obiekt taki nie posiada z pewnością cech budynku lub obiektu małej architektury. Jest zatem budowlą rozumieniu prawa budowlanego, a tym samym w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Aby właściwie argumentować stanowisko tut. organu podatkowego, zaznaczyć należy, że w przypadku obiektu budowlanego – budowli istotne jest sformułowanie „całości techniczno-użytkowej”. Aby je zrozumieć należy sięgnąć do znaczenia słownikowego pojęć w nim zawartych. Po pierwsze, przez pojęcie „całość” należy rozumieć wszystkie części, wszystko razem, ogół, składniki, szczegóły połączone ze sobą w samodzielną jednostkę, po drugie, pojęcie „techniczny” to odnoszący się do techniki, dotyczy spraw związanych ze sposobem wykonania, „użytkowy” natomiast to służący celom praktycznym, mający praktyczne zastosowanie, dający się użytkować. Określone przez ustawodawcę sformułowanie „całości techniczno-użytkowej” jest pomocne przy eliminowaniu wątpliwości związanych z zakwalifikowaniem, często wyjątkowo zróżnicowanych obiektów do kategorii budowli, a ponadto dzięki temu kryterium można określić czy dany obiekt winien być traktowany jako samodzielna budowla, czy jedynie jako część bardziej złożonej budowli. Kwalifikując poszczególne obiekty niebudowlane myjni bezdotykowej, należy zatem rozstrzygać w oparciu o kryterium „całości techniczno-użytkowej”. Przedmiotem niniejszej interpretacji są następujące urządzenia:

- a) myjnia
- b) centralny system odsysania monet,
- c) pulpity monitorowane,
- d) odkurzacz
- e) 6 programów mycia,
- f) instalacja doprowadzająca do stanowisk,
- g) oświetlenie stanowisk,
- h) pulpity sterownicze,
- i) wysepki pod odkurzacze,
- j) trzepaczki z koszami na śmieci.

Z przedstawionych przez wnioskodawcę dodatkowych wyjaśnień opisujących ww. urządzenia wynika, że każde z nich spełnia określoną funkcję w celu zapewnienia sprawności działania i funkcjonowania myjni bezdotykowej.

Wnioskodawca w swoim stanowisku podkreśla, iż, cyt.: „opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlega budowla, a więc **elementy budowlane myjni tworzące całość konstrukcyjną...**” Istnienie jednak wyłącznie „całości konstrukcyjnej” nie ma zastosowania w realizacji celu gospodarczego jakim jest bezdotykowa myjnia samochodowa, która w zaistniałym stanie faktycznym jest przedmiotem interpretacji indywidualnej.

Przedstawione wnioski prowadzą do stwierdzenia, iż wszystkie elementy myjni stanowią części składowe jednej rzeczy złożonej, czyli jednego obiektu myjni bezdotykowej. Pomimo faktu, iż niektóre elementy łatwo można zdemontować, w ocenie gospodarczej istnieje pomiędzy urządzeniami budowlanymi i niebudowlanymi powiązanie fizyczne i funkcjonalne, dlatego też te elementy tworzą gospodarczą całość jednej rzeczy złożonej. Aby myjnia mogła funkcjonować, konieczne i niezbędne jest połączenie w całość określonych specjalistycznych części budowlanych jak i nie mających takiego charakteru (m.in. pompy, zbiorniki, zawory, piece, bezpieczniki, urządzenia sterujące, instalacje, odkurzacz). To powiązanie sprawia iż wszystkie elementy myjni pozostają ze sobą w związku funkcjonalnym (funkcjonują razem aby zapewnić możliwość użytkowania myjni). W aspekcie analizowanej sprawy stwierdza się że stworzenie „gospodarczej całości” stanowi „związek funkcjonalny” wszystkich połączonych ze sobą urządzeń. Brak jest podstaw do uznania iż samą konstrukcją myjni należy uznać za budowlę na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości, gdyż w przypadku myjni bezdotykowej pod terminem „całości techniczno-użytkowej” należy rozumieć taką sytuację w której każdy z jej elementów jest niezbędny do realizacji funkcji, do jakiej został przecież stworzony i przeznaczony w omawianym stanie faktycznym. Zdaniem organu, nie istnieje możliwość odłączenia (demontażu) pewnego elementu obiektu bez wpływu na jego możliwości użytkowe i eksploatacyjne. Obiekt myjni umożliwiającej

świadczenie usług bezdotykowego mycia pojazdów mechanicznych, który posiada złożony charakter, tj. połączenia w całość urządzeń, instalacji i elementów konstrukcyjnych, stanowi jednolity ustrój konstrukcyjny. Wnioskodawca zauważając ten problem stwierdza, że każdy z elementów może zostać bez najmniejszego uszczerbku dla konstrukcji budowli wymieniony na inny, zamieniony, wymontowany, zastąpiony innym urządzeniem, czy też jego parametry mogą ulec zmianie bez utraty integralności konstrukcji, która wciąż będzie stanowiła budowlę przeznaczoną do mycia pojazdów. W pełni należy się z tym zgodzić, gdyż Wnioskodawca wymienia czynności związane jedynie z zamianą określonych elementów (urządzeń) myjni, po których cały obiekt dalej funkcjonuje i realizuje swój cel gospodarczy. Zintegrowany system składający się zarówno z elementów konstrukcyjnych, urządzeń i instalacji stanowi taki ustrój, w którym zdemontowanie określonego urządzenia, powoduje brak możliwości funkcjonowania myjni jako całości. Podkreślenia zatem wymaga fakt, iż wymieniona we wniosku „część budowlana” (pkt 1) wraz z „urządzeniami” wymienionymi w pkt 2, spełniają przesłankę „całości techniczno-użytkowej”, co czyni zadość warunkowi określonemu w „pierwszej” części definicji budowli określonej w art. 1a ust. 1 pkt 2 uopiol.

Rozszerzając treść „pierwszej”, części definicji budowli z ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych o przepisy prawa budowlanego zawartego w treści art. 3 pkt 1, stwierdza się, że przez budowlę należy rozumieć obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, czyli budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami. „Druga” część definicji określa że na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowlą są także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Nie znajduje zatem uzasadnienia argument Wnioskodawcy, iż „żaden z wymienionych elementów nie jest związany z obiektem budowlanym zapewniając mu możliwość użytkowania zgodnie z jego przeznaczeniem”, gdyż obiekt myjni, jako całości, spełnia warunek „pierwszej” części definicji budowli. Tym samym bez znaczenia pozostaje fakt, iż urządzenia wymienione w pkt 2, będące przedmiotem interpretacji nie wymagają zezwolenia lub pozwolenia na budowę, ponieważ elementy składające się na obiekt myjni zarówno te wymienione w pkt 1 jak i w pkt 2 wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, są wykorzystywane przez klientów myjni w całości, bo w takim celu gospodarczym przedmiotowy obiekt został stworzony w procesie budowy jak i montażu określonych urządzeń, tj. w procesie robót budowlanych zdefiniowanych w art. 3 pkt 7 ww. ustawy – Prawo budowlane.

Wnioski końcowe:

Wszystkie elementy łącznie stanowią myjnię bezdotykową, która zapewnia korzystanie z niej zgodnie z przeznaczeniem. Tworzenie całości techniczno – użytkowej należy rozumieć jako połączenie poszczególnych elementów w taki sposób, aby zgodnie z wymogami techniki nadawały się one do określonego użytku. Nie można przy tym wykluczyć, że każdy z tych elementów może być samodzielnym obiektem, choć nie zawsze będzie mógł być samodzielnie wykorzystywany do określonego celu, budowla stanowić ma zaś całość techniczno – użytkową (wyrok NSA z dnia 04.04.2014r., sygn. akt II FSK 930/12).

Zdaniem Prezydenta Miasta Stargard Szczeciński, w analizowanym stanie faktycznym budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest myśnia bezdotykowa tworząca całość techniczno-użytkową. Podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowi zatem wartość tej budowli związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej, określona zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 uopiol. Rozdzielanie na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości części budowlanych myjni od urządzeń, jest sprzeczne ze wskazaniami zawartymi w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego.

Tutejszy organ podatkowy ponadto podziela tożsame stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w uzasadnieniu tezy wyroku z dnia 14.02.2012 r. (Sygn. II FSK 1589/10), zgodnie z którym, cyt.: „W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, nie było zatem możliwe zaaprobowanie stanowiska skarżącej spółki, że budowlą są jedynie części

budowlane wyciągu narciarskiego (stacji narciarskiej), to jest słupy, fundamenty oraz liny. Elementy te tworzą jedynie całość techniczną, a nie techniczno-użytkową wyciągu, jak wymaga tego art. 3 pkt 1 lit. b) ustawy Prawo budowlane. Pomimo, że elementy budowlane nie są technicznie tożsame z pozostałymi urządzeniami wyciągu, to jednak dopiero wszystkie łącznie tworzą całość techniczno-użytkową składającą się na budowlę w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b) ustawy Prawo budowlane.”

Jednocześnie informuje się, że niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie wniesiona za pośrednictwem Prezydenta Miasta Stargardu Szczecińskiego. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Stargardu Szczecińskiego do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu, a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi – 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.